

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 91. Dissidiorum initia Lutherum inter & Carolstadium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI. & absque humanitate, Judæo similior
A.C. 1522 quam Christiano, cujus ignorantia nul-
Hofinian. lo magis luculento comprobatur argu-
fac. part. fol. mento, quam illa explicatione, qua Chri-
132. sti Domini verba in institutione S. Eu-
 charistiæ prolata corruptit, affirmans,
 quod Salvator noster, dum dixit: *Hoc*
est corpus meum nullatenus respexerit ad
 corpus, quod tradidit, sed duntaxat se-
 metipsum ostendere voluerit sedentem
 in mensa, prout erat cum suis Discipu-
 lis. *Ridicula prorsus explanatio*, inquit Mel-
 densis Episcopus, *quam ab homine ratio-*
ne utente inventam vix credas.

Hist. Variat.
l. 2. c. 8.

§. XCI.

*Diffidiorum initia Lutherum inter &
 Carolstadium.*

Priusquam Carolstadius absente Lu-
 thero infulsam hanc interpretatio-
 nem excudisset, Wittembergæ sacras i-
 mages e templis ejecit, sacratissimi Sa-
 cramenti elevationem, ipsasque Missas,
 ut vocant, privatas abrogavit, & com-
 munionem sub utraque specie restituit.
 Non equidem Lutherus hæc novitates
 improbabat, sed importuno tamen tem-
 pore factas, parumque necessarias da-
 mnabat: *Omnes, aiebat, erraverunt, qui-*
cunque consenserunt ad abrogandam Missam,
non quod bonum non fuerit, sed quod non

ordi-

ordinate factum est. *Ast dicis justum id esse ex Scriptura? fateor & ego, sed ubi manet ordo? quia ex temeritate factum est, absque omni ordine, cum scandalo proximi? Et nisi adeo mala res esset Missa, vellem eam restituere, optarem omnes imagines in toto mundo abolitas esse, sed prius imagines ex populorum animis, in quibus insculptæ sunt, eruere, illosque bene instruere vellem, postea corporeæ hæc imagines sua sponte concident.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1522

Nihil tamen vehementius Lutheri indignationem provocabat, quam quod Carolstadius neglecta ejus auctoritate novi Doctoris officium sibi arrogaret; quocirca Lutheri sermones, quos hac de re habuit, notatu digni sunt; quippe suppresso Carolstadii nomine illos, qui horum ausuum auctores exstiterant, increpabat, quod nulla legitima potestate, quam missionem vocat, suffulti, tales ausus attentassent, perinde ac si sua audacia firmiori niteretur fundamento. Tueri, inquit, facile illos possum contra Pontificem, ast non contra dæmonem in mortis articulo objicientem illud: omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus cælestis, eradicetur, & illud: non mittebam Prophetas, sed ipsi currebant, non loquebar ad eos, sed ipsi prophetabant. Quid tunc respondebunt? in infernum præcipitabuntur.

Ep. Luth. ad Casp. Gustol.
1522.

Serm. quid Christiano præstandum
to. 7. fol. 273.

Sæcul. XVI.

A C. 1522.

In alio sermone, quem itidem Wittembergæ habuit, probare conabatur, ad tollendas morum corruptelas non tumultus, non manus, sed Verba esse adhibenda; *Dum enim*, inquit Lutherus, *suaviter dormiebam, aut cerevisiam cum Melanchtone hauriebam, verbum meum Papam tum fortius concussit, quam Principum ullus. Si cum tumultu agere voluissem, nataret Germania in sanguine, nec Imperator Wormatiæ, ubi tum eram, securus fuisset.*

Nec tamen propterea Carolstadius sua ex parte obmutuit, sed ita a Luthe- ro laceratus, doctrinam de præsentia reali impugnare aggressus est, non alio, quam æmulum suum exagitandi studio incitatus. Nec segnior Lutherus in odium Carolstadii S. Hostiæ elevationem, quamvis eam prius abrogare constituisset, nihilominus retinuit, ut ipsemet passus est. *Ne*, inquit *Diabolus nos docuisse aliquid videatur.* Nec moderatius scribebat in quadam epistola, in qua de Carolstadii reformatione agens, eidem exprobrat, *quod Christianismum reducere- rit ad res nihili, quales sunt, communio- nem sumere manibus, & sub utraque spe- cie, abrogare confessionem, & confringere imagines.*

Unum tamen articulum Lutherus in Carolstadio improbare non audebat, nempe

Hofein part.
2. fol. 188.
Ep. ad Casp.
Gustol. form.
Miss. tom. 2.
fol. 384. 386.

nempe impias, quas contraxit, nuptias; cum enim ipsemet Lutherus sacrilegum ejusmodi connubium inire constitisset, pergratum ei accidit, quod Carolstadius exemplo suo præire haud dubitasset. *Hæ nuptiæ*, inquiebat Lutherus, *summa me afficiunt lætitia, itaque Deus Carolstadium corroboret in facinore, quod nuper ad vitæ licentiam in Papislis reprimendam aggressus est.* Ceterum hæreticus iste ex omnibus Germaniæ Ecclesiasticis primus fuit, qui publice connubium inire attentavit, ubi ejusdem discipuli ad celebrandum infamem hunc concubinatum epitalamium multis blasphemis unacum impietate respersum composuerunt.

§. XCII.

Lutheri epistola ad comitia Ordinum Bohemiæ.

Effrænata in Dei Ecclesiam rabies Lutherum ad quævis audenda concitavit; unde Statuum, ac nobiliorum Virorum arcana, quantum valuit, explorare intentus, eos ab unitate Ecclesiæ avellere nitebatur: Cum vero in Bohemia a Regni Ordinibus comitia celebrari, ac Pontificis auctoritatem toto studio stabiliri comperisset, ad tantam prolapsus est audaciam, ut datis ad hu-

L 3

jus

3^æcul. XVI.
A. C. 1522.